

KADİM KÜLTÜRLERDE ALLAT VE LOTUS

(Sensei 4 kitabından)

Allat nedir? Siz bahsettiğiniz andan itibaren sürekli onu düşünüyorum."

"Şaşılacak bir şey yok. Bir zamanlar özellikle önemliydi. İnsanlar onun bir efsanede anlatılan orijinal anlamını biliyorlardı. Eski zamanlarda Kuzey Afrika'da (Kadim Mısır'da), Dicle ve Fırat nehirlerinin birleştiği yerde (Sümer uygarlığında), Doğu Akdeniz'deki bazı kabilelerde, Hindistan'da ve hatta kulağa ne kadar tuhaf gelse de Urallar ve Ra deltası, yani bugünkü Volga topraklarında biliniyordu."

Nikolay Andreyeviç hayretle, "Bu oldukça ilginç," dedi. "Ayrıca Allat hakkında ne tür bir efsane vardı?"

"Bu, Phaeton gezegenindeki çok gelişmiş bir uygarlıktan dünyalılara miras kalan eski bir efsanedir, çok daha sonra yorumlandığı gibi sadece Yeryüzü'nün değil, tüm dünyanın yaratılışını anlatır. Buna göre Büyük Tanrı kendi dünyasından farklı bir dünya yaratmayı tasarladı ve dileğini tezahür ettirdi. Bu dünya Tanrı'nın arzusundan ortaya çıkmıştır ve başlangıçta önemsizdi ve kaos içindeydi. Tanrı'nın bu dünyanın düzene sokulmasıyla ilgili daha ileri niyeti, Tanrı'nın dünyasından gelen dışı doğanın yaratma gücü olan Allat tarafından somutlaştırılmıştır. Allat kendisini Tanrı'nın bir iradesi, Tanrı'nın bir kuvveti, Tanrı'nın bir parçası, Tanrı'nın koruması olarak gösterir."

"Yani, görünmezden görünür bir dünya yaratan, kaosu uzay, zaman, hareket, yaratıklar yaratan düzene dönüştüren ve aynı zamanda Tanrı'nın planına göre içinde uyum yaratan Tanrı'nın düşünce gücü olarak Allat idi. Bu dünya böyle bir şekilde ortaya çıktı.

Nikolay Andreyeviç düşünceli bir ifadeyle, "İlginç," dedi. "Dünyanın yaratılışıyla ilgili orijinal efsanenin anlamı buydu.

Ama her ne kadar 'paradoksal' olsa da," dedi Sensei, Nikolay Andreyeviç'in sık sık kullandığı son kelimelerin altını çizerek, "Allat'ın bu dünyanın yaratılmasındaki önemli rolünü yansıtan bu efsanenin gerçek anlamı uygarlığın gelişmesiyle birlikte kaybolmaya başladı, genel olan ayrı parçalara bölündü ve bu parçalar insan mantığına uyarlanacak şekilde yorumlandı. Elbette tüm bunlar Ariman'ın sağlam elinin katılımı olmadan gerçekleşmedi."

"Bizim anlayışımıza göre genişleyen Evren sonsuzluk kavramını yaratır. Her ne kadar galaksiler birbirlerinden artan bir hızla hiçbir yere, sonsuzluğa doğru uçmaya devam etseler de, bu sonsuzluk sınırlıdır. Ve uç galaksiler tarafından sınırlandırılmıştır. Ama onlardan sonra, Allat'ın eylem alanından sonra hiçbir şey yoktur. Çünkü eğer bu dünyada bir şey varsa, bu şey sadece Allat sayesinde var olabilir. Ve Allat'ın olmadığı yerde - hiçbir şey yoktur. Genişleyen Evren, galaksilerin birbirlerinden belirli mesafelere dağılacığı belirli sınırlara ulaştığında ve

Allat'ın gücü zayıfladığında, Allat bir güç olarak bu dünyadan kaybolacaktır. Ve Allat yok olduğunda, materyal madde, zaman, uzay da dahil olmak üzere her şey onunla birlikte yok olacaktır. Boşluk bile kalmayacaktır. Çünkü yoktan bir doğum ortaya çıktı ve o da yok olacak. Bu, Evrenin ve Allat'ın kendisinin fenomenidir."

"Hem o zamanlarda hem de bizim zamanımızda prensipte hiçbir şey değişmedi. İnsanlar şimdiye kadar bir şeyin yoktan nasıl var olabileceğini anlayamadılar. Bu mantığa aykırıdır. Mantık mantıksızlığı algılayamaz. Bir insan mantıksız bir şeyi ancak ona inanarak, yani güvenerek algılayabilir. Ama günümüzde bilim ve inanç pratikte birbirinden ayrı olarak var olmaktadır. Bilimin olgulara, dokunmanın, hareket ettirmenin, görmenin ya da en azından teorik olarak kanıtlamanın mümkün olduğu şeylere ihtiyacı vardır. Bu nedenle modern bilim için 'Evren'in yoktan var olduğu' ya da 'Evren'in sınırlı sonsuzluğu'nun ne anlama geldiği açık değildir. Mantık, eğer bir şey 'sınırlı' ise, o zaman bu 'sınırı' belirleyen bir şey olması gerektiğini söyler: bir duvar, bir boşluk ya da bu dünyanın maddi yasalar tarafından yönetildiği düşünüldüğünde bir şeyin varlığı. Ama biz materyal maddeyi ana yere koyuyoruz çünkü beynimiz materyal ve hayatı çoğunlukla mantık kategorileri içinde düşünüp değerlendiriyoruz. Ama Evren'den sonra hiçbir şey olmadığını düşündüğümüzde, bu algının mantıksızlığı bilincimizi bloke ediyor. Ancak dünyamız aslında ruhsal ve maddi tarafların birliğidir ve bu nedenle bugün düşündükleri gibi sadece materyal maddenin yasalarına göre değil, bu birliğin yasalarına göre var olur."

"Peki ama Phaeton sakinleri Allat'ı biliyorlarsa bunu nasıl anladılar? Yoksa başka tür bir beyinleri mi vardı?" Nikolay Andreyeviç sesinde biraz şüphecilikle sordu.

"Hiç de değil. Prensip olarak insansı yaratıklarla aynı beyne sahiptiler. Sadece bilimin gelişmesi sayesinde bizimkinden daha derin bir anlayışa ulaştılar. Yine de bu onların yok olmamasına yardımcı olmadı."

"Nasıl yok oldular?" Ruslan kulaklarını dikti. "Neden?" Nikolay Andreyeviç de onunla aynı anda sordu.

Sensei biraz soyut bir şekilde cevap verdi: "İnsan ikili bir doğaya sahip olduğu için hem ruhsal hem de materyal maddeden oluşur. Ve varoluşunun ana amacı, varoluş yanılması yok etmek için bilimsel bilgiyi de kullanarak maddi hapisneden ruhsal olarak kaçmaktır. Ama zihninin kirliliğine gömülmüş olan maddi dünyanın yüksek yasalarına dair saf 'anlayış' egoizmini tatmin etmek amacıyla değil. Tüm bu dünya bizim gerçek doğamız - ruhumuz - içindir ve bizim gerçek evimiz değildir. Biz bu dünyaya geçici olarak geldik. Ve Tanrı'ya yönelik tüm ruhsal arayışlarımız, çabalarımız sadece ruhsal doğamızdan esinlenir. Bu yüzden umutsuzca kitaplar, uygulamalar, dinler, hatta bilim yoluyla farklı kurtuluş yolları aramaya koşarız, sonunda bizi mikrodan makrokozmosa her yaratılışında Tanrı'yı anlamaya götüreceğine dair gizli bir umutla. Bu dünya bizim için sadece bir okul değil, bir ruhun ya reenkarnasyon sürecinde manevi başarısızlığı nedeniyle tamamen

ölebileceği ya da Tanrı'ya ulaşabileceği belirli bir maddi hapishanedir."

Sensei bir süre sessiz kaldıktan sonra şunları ekledi: "Yani Evrenin dünyası doğası gereği oldukça eşsizdir. Allat'ın bu dünyada ortaya çıkması, en yüksek ruhsal güç olan Lotus olmadan anlamsız olurdu. Ve Allat olmadan da Lotus'un bu dünyada görünmesi mümkün olmazdı."

Nikolai Andreevich hafif bir şaşkınlıkla Sensei'e baktı ve canlanarak, "Bunu bize ayrıntılı olarak anlatabilir misiniz? 'Allat olmasaydı bu dünyada Lotus'un görünümü olmazdı' ne anlama geliyor?"

"Lotus maddi dünyadaki en yüksek maneviyatı temsil eder ve Allat materyal maddeyi oluşturabilen manevi bir güçtür. Maneviyat ve akıl olmadan herhangi bir madde anlamsızdır. Bunu basit bir örnekle göstereceğim. Bir ressam bir resim çizmeyi planlıyor. Bu Lotus'un eyleminin bir göstergesidir. Sonra bir resim çizer. Ruhsal durumunu renklerle somutlaştırmak için çizer ve ruhunun bir parçasını eserlerine taşır. Onu kendisi için değil, insanlar için, resmini değerlendirmeleri, içine ne koyduğunu algılamaları için çizer. Yani, bu yaratma eylemi, Lotus etkisinin bir sonucu olarak, Allat'ın yardımıyla, manevi durumun maddi dünyada bir tür somutlaştırılmasıdır. Tuval ve boyaların satın alınmasından başlayarak, bir konu bulmak ve çerçeveyi sabitlemekle sona erer - bunların hepsi Allat'tır. Dahası, Lotus bir konunun resimde görünme aşamasında, yani düşüncelerin gerçek görüntüye aktarıldığı anda harekete geçmeye başlar. Ressam tarafından ima edilen o güzelliğin, o ruhsal tarafın algılanması Lotus'tur. İşte bu yüzden Allat olmasaydı, Lotus da olmazdı. Ve Allat, Lotus olmadan anlamsızdır. Ve bu dünyada Allat olmasaydı, Evren de olmazdı. Sadece saf bir maneviyata sahip Tanrı'nın dünyası olurdu - en yüksek Lotus ve Allat'ın maddi olandan tamamen farklı orijinal formu."

"Peki ya bir ressam bir resim çizse ve onu kimseye göstermeden yok etse?"

"O zaman Lotus'un kendisi tezahür etmezdi ve Allat anlamsız olurdu. Bu arada, bu Evren'in yaratılışı ile ilgilidir. Eğer Evren sadece Dünya için ve tüm Evren'deki tek tür olan homo sapiens için yaratılmış olsaydı, o zaman Evren'i yaratmanın hiçbir anlamı olmazdı. Hiç kimse sadece bir domates için devasa bir konserve fabrikası ve aynı sebze halini inşa etmezdi. Allat'ın çok biçimliliğini ve uyumunu kanıtlayan çok sayıda farklı dünya ve insan yaratığı vardır. Ve Allat'ın uyumu, yapılan her şeyin her zaman yerinde ve zamanında olduğu gerçeğinde ima edilir. Bu nedenle Evren, yaşamın çoklu biçimlerinde çeşitlilik gösterir. Ve Evren'deki her şey Allat sayesinde kesinlikle tam yerini alır."

Sonra bir duraklama oldu ve Nikolay Andreyeviç düşünceli bir şekilde şöyle dedi: "Bize anlattıklarınızı belli bir ölçüde anladığımı hissediyorum ama tam olarak anlayabilmek için daha derinlemesine düşünmem gerekiyor. Ancak şimdiden iki sorum var. Sadece her şeyi açıklığa kavuşturmak, her şeyi sıraya koymak istiyorum. Bize daha önce tüm Evrenin Po parçacığından oluştuğunu söylemişsiniz. Aynı zamanda Allat'tan da oluşuyor. Peki bunu nasıl anlamalıyız: Po mu Allat'ı içeriyor

yoksa Allat mı Po'yu içeriyor ya da aynı şey mi? Ben sadece bunu kavramak istiyorum."

"Po parçacığı ilk kaosun bir elementidir. Allat ile ilişkili olarak "Po"... daha iyi anlamanız için şöyle diyelim... Po'nun bir tohumunun kum olduğunu varsayalım. Allat, başlangıçtaki Lotus'un planına göre bu kumdan bir taş yaratan bir güçtür. Bunun nihai sonucu - bu taşın ideal formu ve güzelliği - Lotus'un eylemini gösterir. Yani Evren açısından konuşacak olursak, Po parçacığı her şeyin bütünsel bir parçasıdır, Allat - her şeyi düzene sokan, başlangıçtaki Lotus'un belirli bir planına göre hareket etmesini, değişmesini, dönüşmesini sağlayan bir güçtür. Ve Lotus'un kendisi de ilahi uyumun ve güzelliğin tezahürüdür."

"Pekala. Bu çok açık," diye başını salladı Nikolay Andreyeviç. "Şimdi de başka bir soru. Anladığım kadarıyla iki yaratıcı güç var: biri ruhsal nitelikte olan Lotus, diğeri de tüm maddi dünyanın temelini temsil eden Allat. Eğer bu dünya, yani Evren, yapıcı yaratıcı güçler sayesinde yaratıldıysa, o zaman yıkıcı gücün kökleri nedir, eğer maddi dünya Allat'a dayanıyorsa kötülük nereden geliyor?"

Sensei gülümseyerek, "Sizin sorunuz, doktor, standart bir şekilde düşünüyor olmanız," diye cevap verdi. "Galaksilerin yıkımından başlayıp bir bakterinin ölümüne kadar varan bir yıkım olarak gördüğünüz şey, biyolojik yaratıkların kendini koruma içgüdüsünde, yaşam mücadelelerinde de ortaya çıkan bir evrim sürecidir. Ve Allat yürürlükte olmadığı sürece, bir madde ya da enerjinin çöküşü başka bir madde ya da enerji formunun yaratılmasına yol açar. Bu sadece bir durumdan diğerine geçiştir. Ya da daha kesin bir ifadeyle, **Allat'ın dalgalanan sabitliği**. Tüm gezegenler, galaksiler, hatta sizin inorganik doğada olduğunu düşündüğünüz taşlar bile aslında canlıdır, biyolojik, insani yaratıklardan bahsetmiyorum bile. Maddenin her türünün kendine has bir yaşamı vardır. Onlar da aynı atomlara, çekirdeğin etrafında hareket eden elektronlara sahiptir. Ve aslında hem organik hem de inorganik tüm maddeler, Allat nedeniyle belirli bir süre içinde başka bir madde haline dönüşecek olan belirli sayıda elementin farklı bir kombinasyonundan ibarettir, başka bir şey değil.

"Kötülük insan dünyasının bir tezahürüdür. Hayvanlardan, bitkilerden, taşlardan farklı olarak insan, sınırlı maddi dünya ile sonsuz manevi dünya arasında seçim yapabilir. İnsan, diğer hayvanlardan farklı olarak bilincin yan etkileri olan gurur, egoizm ve kibre sahiptir. Ama aynı zamanda iradeye ve seçime sahiptir ve eylemlerinden sorumludur. Ruhunu sayesinde sonsuz olabilir ya da madde gibi geçici olabilir. Yani ona bir seçme şansı verilmiştir: ruhunun tamamen yok olmasıyla toza ve küle dönüşmek ya da ruhuyla birlikte sonsuzluğa gitmek. Allat'ın tezahürü, yani insan hayatının geçici bir dönemi olarak, insan için bir yanılsamadır. İnsanlar hayatın uzun süreceğini düşünürler. Ama aslında insanın görüldüğünden çok daha az zamanı vardır, özellikle de bu dünyada. Hayat tek bir an için geçer ve bu an içinde doğru bir seçim yapmak gerekir. Dolayısıyla kötülüğün kendisi yalnızca insana özgü bir özelliktir ve insanın ikili doğasından ve yanlış seçimlerinden kaynaklanır."

Nikolay Andreyeviç "Allat'ın değişken sabitliği... bu oldukça ilginç bir kavram... Yani Allat'ın bilgisi kayboldu..." dedi.

"Kaybolduğunu söylemezdim," diye omuz silkti Sensei. "Tamamen değil elbette, ama geriye kalanlar o bilginin sadece kırıntıları... Efsanelerde ve mitlerde ortaya konan o bilginin sadece kısmi kalıntıları ve onlar bile tanınmayacak kadar çarpıtılmış durumda. Ama bu oldukça açık. İlk olarak, Evrenin kökenini açıklamak için çağrışımsal yorumlar kullandılar. Örneğin ilk kaos, uzay hakkında en ufak bir fikri olmayanlara, burada Dünya'da gördükleriyle karşılaştırarak anlayabilmeleri için uçsuz bucaksız okyanus olarak açıklanmıştır. Ya da Evrenin doğuşu, bu dünyayı doğurduğuna inanılan bir yumurta ve onun içindeki madde ile ilişkilendirildi. Su, genellikle anne göğsünün ve dünya yumurtasının döllenmesinin bir benzeri olarak dişi doğanın bir rolünü oynamıştır. Allat, bir erkek için 'Zamanın Öncüsü', 'Tanrı'nın iradesinin kişileşmesi' gibi kavramlardan çok, daha yakın ve açık bir dişi güç kavramı olarak, var olan tüm varlıkların Asıl Annesi ile karşılaştırılmaya başlandı. Ve sonra, Ariman'ın yardımı olmadan, Allat kelimesi farklı halklar tarafından 'daha iyi anlaşılması için' yerel isimlerle değiştirildi ve aslında tüm bütünlük ayrı tartışmalı çokluklara bölündü."

"Bu insanlar Lotus'u biliyor muydu?" Kostya sordu.

"Elbette. Lotus şimdi bile dişil prensiple bağlantılı yaratıcı gücün sembolü, saflığın, maneviyatın, kozmik özün, yaşam kaynağının, hem ilahi hem de insanüstü ebedi doğumun, ölümsüzlüğün ve ebedi hayata dirilişin sembolü olarak anılıyor. Lotus çiçeğinin yapısı şimdiye kadar erkek ve dişi doğanın etkileşimini sembolize etmiştir. Lotus'tan farklı halkların kozmogonik mitlerinde yaratılışın evrensel ilkesi olarak sıklıkla bahsedilir. Lotus sadece ruhsal kavramlara ait olduğu için onunla ilgili bilgiler az ya da çok korunmuştur. Allat ise fiziksel özellikler gösterir ve hakkındaki bilgi daha çok maddi dünyaya aittir. Bu yüzden bu bilgi sıradan insan aptallığı ve benmerkezciliğinin bir sonucu olarak hızla kaybolmuştur: birileri onu kendi çıkarları için kötüye kullanmış, birileri onu saklamıştır vs. Bu arada, modern bir ifade olan 'bilgiye sahip olanlar dünyayı yönetir' sözünün kökleri antik çağlara dayanmaktadır. Başlangıçta 'Allat'a sahip olanlar dünyayı yönetir', daha sonra 'Kader tablolarına sahip olanlar dünyayı yönetir' şeklinde bir ifadeydi. Ve sonra 'bilgi'ye geldi."

"Peki 'kader tabloları' nedir?" diye sordu Yura.

"Şimdi anlatacağım. Allat hakkındaki bilginin kadim Sümerler tarafından nasıl dönüştürüldüğünü ve bugün elimizde ne olduğunu açıklayıcı bir örnekle ele alalım. Sümerler Dicle ve Fırat nehirlerinin vadisine kendi kültürleri ve bilgileriyle, Allat kavramı da dahil olmak üzere dünyanın kökenine dair bilgilerle geldiler. Bilgilerini bir nesilden diğerine çoğunlukla sözlü yollarla aktardılar ve en önemli konuları piktografik yazılı metinlerle işaretlediler. Dünya görüşlerini anlatan Sümerce metinlerden bize ulaşan miraslarının ana kısmı, M.Ö. 3000'lerin sonu 2000'lerin başına, yani Sümer dilinin Tanrı'ya hizmet dili olarak öğrenildiği zamana tarihlenmektedir. O dönemlerde Akadlar Sümerlerin topraklarındaki konumlarını güçlendirdiler."

"Peki onlar kim?" diye sordu Andrew.

"Akadlar, Sümerlerden birkaç yüzyıl sonra Mezopotamya'nın kuzey kesimine yerleşen Sami halklarıdır. Daha sonra Mezopotamya'nın güneyini kontrolleri altına aldılar, bu toprakları birleştirdiler ve 'Sümer ve Akad krallığı' kurdular. Daha sonra Babil'in yükselişiyle birlikte bu topraklar Babilonya olarak anılmaya başlandı."

Volodya, "Demek ki Sümer Mezopotamya'sının tarihi, 'komşularının' yardımı olmadan, sorunsuz bir şekilde Sami halklarının tarihine dönüştü," diye yorumladı.

"Akadlar aslında Sümerlerden, Evren hakkındaki bilgiler de dahil olmak üzere, daha gelişmiş kültür ve bilgileri devraldılar," diye devam etti Sensei. "Ve sadece benimsemekle kalmadılar, kendi görüşlerine göre değiştirmelerine ve açıklama ve yorumlarını eklemelerine rağmen yazıya döktüler. Ayrıca modern çeviri yanlışlıkları, bilim adamları için eski kelimelerin etimolojisinin belirsizliği ve yine aynı bilim adamlarının varsayım ve versiyonlarının eklenmesi. Ama bu derin çarpıtılmış film yığınının içinden bile şunları görmek mümkün..."

"Sümer kozmolojisine göre başlangıçta tüm dünya uzayı okyanusla doluydu. Bağırsaklarında Nammu adında her şeyin bir Ön Anası vardı, rahminde cenneti (An) ve dünyayı (Ki) doğuran uzay dağı ortaya çıktı. Bu arada, Tanrıça-Ön-Ana Nammu'nun kalıcı sıfatı 'tüm tanrıları doğuran anne', 'cennetin ve dünyanın ana-yaratıcısı' idi. İşin en ilginç yanı, Akad metinlerinde ondan neredeyse hiç bahsedilmemesidir, çünkü orada Ariman'ın fikrinin - erkek doğasının egemenliği - uygulanışını bulmak mümkündür. Bir başka Sümer efsanesi kaos tehlikesinin Enlil'in doğumuyla ortaya çıktığını anlatır. Dikkatinizi 'lil' elementinin sadece 'rüzgar' değil, aynı zamanda 'hava üflemesi' anlamına geldiği gerçeğine çekmek istiyorum. Deyim yerindeyse havadan gelen bu maddenin Sümerler tarafından uzayın ilk dolgusu ve hareketin ilk taşıyıcısı olduğuna inanılırdı."

"Hava üflemesi, ilk dolgu," diye tekrarladı Victor düşünceli bir şekilde ve duygusal bir şekilde ekledi. "Evrenin 'baloncuğunun' dolgusunu biliyorlar mıydı?"

Sensei gizemli bir şekilde gülümsedi ve devam etti, "Bir zamanlar Sümerler de Allat gibi bir kavrama sahipti, daha sonra Alad olarak telaffuz edildi ve ilk olarak 'her yerde var olan yaşam gücü' anlamına geliyordu, daha sonra insanın yaşam gücü seviyesine kişileştirildi. Akad versiyonunda ise Shedü olarak seslendirilmiş ve ilk efsaneye göre insana karşı tarafsız olan bir tür iblis olarak açıklanmış, eski Babil döneminin sonlarından itibaren ise her insanın koruyucusu olan iyi kalpli bir ruh olarak onurlandırılmıştır. Ama en ilginç, özellikle Ariman'ın dünya görüşünün etkisiyle etkin olan halk fantezisinin gerçeği tam tersi şekilde çarpıtılabilmesidir. Böylece Akadca Shedü, Yahudi Shedim'e dönüşür ve Eski Ahit efsanelerinde insanların hayvanlarını ve hatta çocuklarını kurban ettikleri kötü ruhlar ve şeytanlar için kullanılan bir isimdir. İnsanlara nüfuz ettikleri ve delilik aşıladıkları, lanetledikleri ve büyücülük öğrettikleri için zararlı oldukları söylenirdi.

"Sümerlerde bir zamanlar Allat güçlerinin özelliklerine ait olan 'Me' gibi ilginç bir kavram daha vardı. Sümer mitolojisinde Me, onlara sahip olan tanrılara daha fazla

güç ve kuvvet veren güçlü ilahi gizemli güçler olarak kabul edilirdi. Sümerlerin Me hakkındaki görüşleri, Akadların dünyanın hareketlerini ve dünya olaylarını önceden belirleyen 'kader tabloları' görüşlerine dönüşmüş ve bu tablolara sahip olmanın dünya hakimiyetini sağladığı ya da onayladığı belirtilmiştir. Dahası, Akad kozmogonik şiiri 'Enuma Eliş', bu tabloların başlangıçta Tanrıça Tiamat'ın, sonra Kingu'nun ve Marduk'un elinde olduğunu anlatır.

"Ariman'ın 'politikasının' yardımı olmaksızın, o dönemde saldırgan erkek gücünün artan egemenliği dikkate alındığında, ilk efsaneler oldukça farklı bir şekilde yorumlanmaya başlandı. Böylece Akad mitolojisinde Tiamat ('deniz') ilksel bir element, kaos dünyasının vücut bulmuş hali ve aynı zamanda kocası Apsu ile birlikte ilk tanrıların yaratıcısı olarak kabul edilir. Akad ve özellikle Babil döneminden başlayarak kadın doğasının rolünün mitlerde bile güçlü bir şekilde asgariye indirildiğine dikkat edilmelidir. Bunu, kadın tanrıçaların anlamının genel olarak azaltılmasında ve rollerinin sadece ilahi kocalarının eşleri olarak ikinci dereceye indirilmesinde kendiniz de izleyebilirsiniz. Dolayısıyla, dünyanın yaratılışına ilişkin efsanenin Babil versiyonuna göre, sonsuz ilk okyanusta iki canavardan başka bir şey yoktu - baba ata Apsu ve ana ata Tiamat. Babilliler bunu, tanrıları Marduk'u yüceltmek ve onun, sözde Sümer tanrıları da dahil olmak üzere eski güçlü kuvvetlerin doğrudan soyundan geldiğini ve varisi olduğunu göstermek amacıyla yazılan Akadca 'Enuma Eliş' şiirinden almışlardır. Akadların Sümerlerin görüşlerinden farklı olarak bu yeniliği şiirlerine dahil etmeleri ve eski ve yeni tanrılar arasındaki mücadeleyi, eski düzenlerin ve güçlerin şiddetli bir şekilde devrilmesini anlatmaları tesadüf değildi ve Ariman'ın gücün kuvvetin hakkı ile elde edilebileceğine dair ana fikrini işaret ediyordu. Üstelik bu şiirde yaşlı tanrıların başındaki Tiamat, Marduk'un başını çektiği genç tanrılar tarafından fethedilmekle kalmaz, bu arada Marduk diğer tanrıları sadece hepsinin yüce tanrısı olma hakkı için korumayı kabul etmiştir. Tiamat'ı vahşice öldürür, bedenini cenneti ve dünyayı yaratan parçalara ayırır. Marduk, Babil panteonunun merkezi tanrısı haline gelir. Ama en ilginç olanı, Yaratılış'ta ve İncil'in diğer bazı bölümlerinde korunan kaos efsanesinin İncil versiyonunun neredeyse Babil planına uygun olarak yazılmış olmasıdır. Aynı 'dünya uçuşumu' - bu İbranice tēhōm'un bir çevirisi, Akadca Tiâmat'a yakın bir kelime."

"Bu arada, Marduk 'güneşli buzağı' anlamına gelen Akadca bir isimdir. Daha sonra Babil'de herkesin taptığı bir 'altın buzağı' haline geldi. MarDuku, yani 'Duku'nun oğlu' olarak da anılırdı. Bu çarpıtmalardan biridir. Sümerler 'Duku' ile kelimenin tam anlamıyla tanrıların yaşadığı 'kutsal tepeyi', yani Dünya dağına kastediyorlardı. Babil ortaya çıktığında, 'tanrıların ikamet ettiği yer' Babil'in doğu eteklerine atfedildi. Yeni Babil metinlerinde ise Duku'nun, Babil şehrinin Esagila'sındaki Marduk'un ana tapınağında 'Tanrı'nın kaderi tayin ettiği' bir yer olduğu doğrudan belirtilmiştir."

"Esagila mı?" diye sordu Victor.

"Bir zamanlar Ariman'ın 'sığınaklarından' biri haline gelen bir yerdi. Marduk,

'tanrıların efendisi', 'tanrıların babası', 'tanrıların yargııcı' gibi sıfatlar atfettikleri en yüksek tanrılarıydı."

"Tatiana üzüntüyle başını salladı: "Gerçekten de insanlar onlara inanıyordu.

"Şu anda bile birçok insan dinlerinin başında kimin olduğunu bilmiyor ve cennette bedenlerinde maddi diriliş de dahil olmak üzere 'çobanları' tarafından kendilerine getirilen ideolojiye inanmaya devam ediyorlar. Ama asıl mesele perde arkasında kimin olduğunu bilip bilmemeniz değildir. Ana fikir, Tanrı'ya manevi saflık içinde gidip gitmediğinizdir, o zaman maddi bataklığın hiçbir kırı size yapılmayacaktır. Çünkü saf düşünceler, diğer insanlara yardım, manevi sevgi ve ruhun Tanrı'ya doğru çabalaması, tıpkı lotus çiçeğinde olduğu gibi, insan ruhunun kirli varoluş bataklığındaki büyümesi ve yaşamı sırasında ilk saflığını koruyan korumanın ta kendisidir. Eski bir doğu deyişi şöyle der: 'Sevgi ve saf düşüncelerle dolu açık bir kalple Tanrı'ya gelen hiç kimse ölmeyecektir.'"

Sensei bir süre sessiz kaldıktan sonra büyüleyici hikâyesine devam etti. "Me kavramına geri dönecek olursak, dikkatinizi Enmesharra adında bir Sümer tanrısına daha çekmek istiyorum. Sümerce'den tercüme edersek 'tüm Me'lerin efendisi' anlamına gelir. Dahası, Enmesharra eşi Ninmesharra ile birlikte en kadim ve saygın tanrı An (cennet) ve oğlu Enlil'in ataları olarak kabul edilirdi. Bu çiftin yedi çocuğu olduğuna dair bazı kayıtların kaldığını bilmek ilginçtir. Sümerce 'imina-bi' 'onlardan yedi tane var' anlamına gelir.

"Allat'ın kayıtları diğer kadim halklarda da bulunabilir. Örneğin, Kadim Mısır'da. Kadim Mısırlıların dünya görüşüne göre ilk dünya kaostan, Nun adı verilen ve tüm varlıkları doğuran ilksel uçurumdan oluşuyordu. Modern çeviri ise bunun üç kişiyi birleştirdiğini göstermektedir: Evrenin Yaratıcısı Tanrı, Tanrıların Efendisi ve Ruhsal güç. Yani, basitçe söylemek gerekirse -Tanrı, Lotus ve Allat.

"Bu arada, Shambala'nın işareti tepesi kesik bir piramit ve tepesinde içinde bir göz bulunan bir üçgen olan bir lotus çiçeğinden oluşur. Göz, Tanrı'nın her şeyi gören gözüdür. Üçgen, Evrenin yaratılışının bu üç prensibinin birleşimi anlamına gelir... Üçlü prensibin açıklanması ile Evrenin yaratılışı hakkındaki bilgi, birçok dinde bahsedilen Üçlü Birliğin prototipini doğurmuştur. İnsan algısına uyarlanan bu üçleme ilk olarak ilahi bir aile olarak açıklanmıştır: bir Baba, bir Anne ve bir Oğul. Ama daha sonra insanlar dişil kısmı çıkarmış ve onun yerine Kutsal ruh kavramını koymuşlardır. Tanrı, Lotus ve Allat anlamındaki üçleme, bu üç gücün birleşmesinin mikro düzeyden makro düzeye kadar tamamen yeni bir varoluş biçiminin yaratılmasına yol açtığını gösterir. Zamanla bu anlam insanlar tarafından, dini liderler tarafından yakın 'haleflerine' yaşamın en gizli anlamı olarak anlatılan en büyük sırna dönüştürülmüştür. Oysa ortada hiçbir sır yoktur. Anlamı bilmek, onun derin anlamını bilmek anlamına gelmez.

"Kadim Mısır efsanesinde yaratıcının (Atum, Khepri) Nun'un içinde olduğundan ve her şeyi Nun'dan yarattığından bahsedilir. Bu arada 'khepri' 'ortaya

çıkma' anlamına gelir ve 'görünmek', 'ortaya çıkmak' kelimelerinden türemiştir. Atum'a belli bir dönemde güneş tanrısı, ilk kaostan ilksel bir tepe olarak ortaya çıkan dünyanın yaratıcısı olarak tapınılmıştır. Ama bu zaten güneş tanrısı Ra hakkındaki daha eski efsanenin bir yorumuydu ve o da Antik Mısır'ın diğer tanrıları hakkındaki daha eski efsanelerden uyarlanmıştı. Efsanelerden birine göre, ilk suların bir tepeye ortaya çıkmış ve üzerinde bir lotus çiçeği açmıştır. Ondan güzel bir çocuk güneş Ra ortaya çıktı ve 'karanlıkla kaplı Dünya'yı aydınlattı'. Bu bilginin diğer yorumlarına göre, güneşin ortaya çıkışı, büyüyen tepeye 'büyük Gogotun' adlı bir kuş tarafından bırakılan bir yumurtayla bağlantılıdır. Burada Yaratılış Kitabı'nda aslında dünyanın yaratılışının tasvirinde kadim imgelerden birinin kullanıldığını, yani Yahudi metninde yumurtlayan bir kuş metaforuyla tasvir edilen 'Tanrı'nın ruhunun' dünya sularına inişinin canlandırıldığını bilmeniz ilginizi çekeceğini düşünüyorum.

"Sizin de bildiğiniz Hakikat ve Düzen Tanrıçası Maat'a kadim Mısırlılar tarafından Allat'ın işlevleri atfedilmiştir. Dahası kozmogonik yapıda ona birincil önem atfedildi: kaosun onun sayesinde yok edildiğine ve düzenin onun sayesinde kurulduğuna inanılırdı. Yani o, insan ruhu için (bedenin fiziksel ölümünden sonra) dünyevi eylemlerinin yargılandığı dengeleyici gerçek olarak hizmet etmiştir. Maat sadece tanrı Ra'nın kızı olarak değil, aynı zamanda bilgelik tanrısı Toth'un eşi olarak da kabul edilirdi. Onunla ilgili olarak, dünyanın yaratılışı sırasında bilinmeyen yaratıcı Gücün iradesini kelimelerle ifade eden ve bu kelimeleri söyleyerek 'dünyanın ortaya çıkmasını' sağlayan kişinin o olduğundan bahsedilir. Aslında burada Lotus'un temelini oluşturduğu Birincil Ses'in efsane prensibinde yorumlandığını görebiliriz... Kadim Mısırlılar dünyanın kaostan yaratılmasının tersine çevrilebilir bir süreç olduğunu da biliyorlardı..."

"Ama Allat hakkındaki bilgiler sadece kadim Sümer ve Mısır efsanelerinde saklı değil. Bunların birçoğu kadim Hint efsanelerinde de mevcut. Veda dünya görüşüne göre başlangıçta hiçbir şey yoktu. 'Bir, nefes almadan nefes aldı ve ondan başka hiçbir şey yoktu'. Boşlukta kapalı olan Bir, kozmik ısının gücüyle doğdu - Evrenin temeli olan Tapas. Yaratılan dünyanın birincil kaynağı bir arzuydu. Başlangıçta kozmik sular vardı. Dünya ve Güneş sularla yüzen Lotus'tan ortaya çıktı. Bir başka yoruma göre ise suların altın bir yumurta çıkmış ve bu yumurtadan yeri ve göğü destekleyen, uzayı ölçen, hayat ve güç veren tanrı-yaratıcı Prajapati doğmuştur. Allat'ın Veda'daki tezahürü de 'tüm canlı varlıkları kapsayan tek kişi', aynı zamanda kızı olan kişileştirilmiş dişi tanrıçadan kaynaklanan 'ebeveynlerinin ebeveyni' olarak adlandırılan Purusha aracılığıyla tanımlanır. Ayrıca her yerde mevcut olduğu ve tüm canlı varlıkların ondan oluştuğu söylenir. Allat, tanrıça Aditi (kadim Hintçe'den gelen ve 'sonsuzluk' anlamına gelen bir a-diti) - tüm dünyayı, tanrıları ve insanlığı taşıyan ön anne - aracılığıyla tanımlanır. Tüm hava boşluğunu dolduran ışıkla ilişkilendirilmiştir.

"Daha sonra Veda Prajapati Hindu tanrısı Brahma ile ilişkilendirilmeye başlandı. Hindu dininde Brahma, dünyanın yaratıcısı olan en yüksek tanrı olarak kabul edilir. Eski Veda tanrıları üçlünün (Agni, Surya ve Indra) yerini yeni tanrılar üçlüsü (Trimurti) almıştır: Brahma - Evrenin yaratıcısı, Vishnu - koruyucusu, Shiva -

yok edicisi. Dikkatinizi, kadim Hint kelimesi Brahma'nın 'temel', 'destek' anlamına gelen Brahman kelimesinden türediğine çekerim. Sonuncusu ise Hint-Avrupa dillerindeki bhelg'h- 'şışmek', 'kabarmak' ile ilişkilendirilebilir."

"Hint-Avrupa mı? Avrupa'nın bununla ne ilgisi var?" Ruslan şaşkınlık içinde sordu.

"Çünkü Hinduizm Vedalar dini temelinde ortaya çıkmıştır. Vedalar dini ise, Hindistan'ın kadim yerli sakinlerinin dünya görüşü ile M.Ö. ikinci binyılda bu yarım adaya göç eden kadim Aryan kabilelerinin dünya görüşünün birleşmesinden doğmuştur. Hindistan'ın yerli sakinlerinin daha Aryan öncesi dönemlerde sadece dünyanın yaratılışı hakkındaki bilgileri değil, aynı zamanda 'Lotus çiçeği' meditasyonu da dahil olmak üzere ruhsal uygulamaları bildiklerini ve daha o zamanlarda tanrılarını lotus pozunda otururken tasvir ettiklerini belirtmek isterim.

"Dolayısıyla, Vedanta'nın (Hinduizm'in altı ortodoks sisteminden biri) bu dini ve felsefi öğretisine göre Brahman, dünyanın temelini oluşturan tek gerçeklik olan mutlak, özelliiksiz bir ilahtır. Hinduizm'de Brahma (çoğunlukla lotus gözlü, dört yüzlü, lotus çiçeği dahil farklı semboller tutan sekiz elli olarak tasvir edilir) sadece tüm canlı varlıkları yaratmakla kalmaz, aynı zamanda kontrol ettiği, yönettiği ve sevk ve idare ettiği dünya düzenini de düzenler. Yani o, varoluşun yaratıcı prensibinin somutlaşmış halidir, basitçe söylemek gerekirse, Lotus'un birincil planına göre Allat'ın tezahürüdür. Brahma'nın en yüksek Meru dağının tepesinde, Brahmaloğa'da, yani en yüksek cennet veya yedinci cennet olarak kabul edilen 'Brahma'nın dünyasında', 'Brahma'nın meskeninde', yani en yüksek küresinde, 'gerçeğin dünyası', 'ışığın dünyası' anlamına gelen satyaloka'da derin bir meditasyon içinde var olduğuna inanılır. Efsanelere göre Brahma'nın yaşamı diğer tanrılarının yaşamlarını aşar ve süreleri Evren'in varoluşunun kronolojik sınırları tarafından belirlenir. Brahma'nın yaşamının sonunda mahapralaya, Evren'in büyük yıkımı, yoklukta seyrelme gelir. Ancak insanlar, bu bilgi birincil bilgilerde mevcut olmamasına rağmen, rönesans döngüsünün tekrarlandığını kendilerine atfetmişlerdir. Bu insanların kendi fantezilerini teselli ediyor."

"Peki 'Allat' isminin kendisi Sümerler dışında bir yerde kaldı mı?"

"Neden, daha başka kayıtlar da var," diye yanıtladı Sensei. "Örneğin, İslam öncesi dönemlerde Arabistan Arapları Allat adlı gök ve yağmur Tanrıçasını onurlandırıyorlardı. Ve Suriye çölündeki Arapların ilahi panteonlarında Allat, Allah'ın eşi ve tanrılarının anası olarak kabul edilirdi. Bazı Arap kabileleri Allat'ı Güneş Tanrısı olarak onurlandırıyor, ama daha çok Venüs gezegeni ile ilişkilendirilir ve Aşk tanrıçası ile özdeşleştirilirdi. Bu arada, Arap yarımadasındaki kültürünün ana merkezi Taif şehriydi. Orada onun tapınağı ve 'kutsal yeri' vardı. Ve Araplar, Hindistan'da yaygın olduğu gibi tanrıçanın bir görüntüsüne değil, Allat ile bağlantılı olduğu düşünülen süslemelere sahip kutsal beyaz granit taşlarına tapıyorlardı. İslam'ın yükselişiyle birlikte Muhammed Taif'teki kutsal mekânı yok etti ama bu bölgede avlanmayı ve ağaç kesmeyi yasakladı. Dahası, Allat'ın ilahi doğasını kabul etti, ama

Kuran'a göre (53:19-23) daha sonra Muhammed bunu inkar etti."

"Araplar Allat'a mı tapıyorlardı?!" Nikolay Andreyeviç sanki bunu duymayı beklemiyormuş gibi çok şaşırmıştı.

Sensei ona doğru hafifçe eğildi ve daha da ilginç kelimelerle cevap verdi, "Size daha da fazlasını anlatacağım. Şimdi dil uzmanları 'Allat' kelimesinin kendilerine göre tanrının yasaklanmış isminin yerine kullanıldığını varsayıyor ve muhtemelen 'iyi bilinen tanrıça', 'bu tanrıça', 'öncelikli tanrıça' anlamına gelen belirli artikel ile 'ilahat' (tanrıça) nominalinden oluşturulduğuna inanıyorlar. Bu arada, aynı yöntemi 'Allah' kelimesini yorumlamak için de uygulamaktadırlar. Ama Allat'la ilgili olarak dil uzmanları orijinal kadim efsaneyi bilmiyorlar."

Volodya sanki bize özel bir şey anlatmış gibi hayranlıkla, "Evet, Sensei," dedi, "Doğu hakkındaki bilginizle beni yine şaşırttınız! Daha önce hiç böyle bir şey duymamıştım."

"Şaşırtıcı bir şey yok," diye omuzlarını silkti Sensei. "Genel olarak konuşursak, neredeyse tüm Eski Doğu Allat'ı biliyordu. Çin'de, her şeyin ve insanların yaratıcısı olduğuna inanılan ata Nui-wa hakkında oldukça eski bir efsane hala bilinmektedir. Ya da Lao Tsu'nun Dao De Jing kitabını ele alırsanız, kaosun içinde, cennet ve dünya ortaya çıkmadan önce, Tianxia'nın (kelimenin tam anlamıyla 'cennetin altında') annesi olarak düşünülebilecek biçimsiz Dao'nun doğduğunu söyler. Ve bu Dao aynı zamanda insan - cennet - dao - doğa zincirinde yaratıcı bir düzenleyici güç olarak hareket eder... Farklı sözlü efsaneler insanlar arasında popülerdi, basit insanlar tarafından anlaşılmaya uyarlandılar. Çin'e bakacak olursak, milattan önce üçüncü yüzyılda Evrenin başlangıçta bir tür tavuk yumurtasına benzediğini anlatan efsaneler vardı. Ve ata Pan-gu doğmuştur ('pan' 'çanak' ve 'gu' 'kadim' olarak çevrilmiştir). Doğa olaylarının kökeni onunla ilişkilendirildi."

Ruslan sabırsızlıkla sordu: "Peki bu Pan-gu da neyin nesi? Her şey nasıl bitti? Evrenin yaratılmasıyla mı?"

Sensei hafifçe sırttı ve "Nasıl bitti? Efsaneye göre Pan-gu öldüğünde, bedeninin parçaları somut kozmik olaylara ve rahatlatma elementlerine dönüştü: nefes rüzgar oldu, saçlar takımyıldızlara, gözler güneşe ve aya, et toprağa, uzuvlar dağlara, bedendeki kıllar çimenlere ve ağaçlara dönüştü. Ve bedeninde yaşayan parazitler insanlara dönüştü."

Nikolay Andreyeviç: "...bu bilgi tesadüfi değil. Özellikle de daha gelişmiş bir uygarlık olan Phaeton'lulardan verildiye.

"Şüphesiz. Allat'ın tezahürleri çeşitlidir. Bilimsel anlamda allat, tüm maddi dünya için muazzam bir anlamı olan ayrılmaz bir zaman birimidir. Dünya zamanının modern tanımını ele alırsak, **allat** 12 dakikadan, daha doğrusu **11 dakika 56,74 saniyeden oluşur**. Bilim insanları temelin bu en önemli parçasının, yani

Makrokozmos'un ana yapı taşının anlamını keşfettiklerinde, bu sadece bilimde büyük bir devrim değil, ileriye doğru gerçek bir evrimsel sıçrama olacaktır. O zaman bilim adamları zamanın sırrını anlayacak ve bunun temelinde Evrenin maddi yaratılışının gerçek sürecini bulacaklardır. Eğer insanlar allat'ın anlamını öğrenirlerse çok büyük fırsatlar keşfedecekler."

"Örneğin?"

"Örneğin, şimdi astronomik araştırmalar yaparken insanlar sadece eski dünyaların **geçmişteki** güzelliklerini görüyorlar. Ama Tanrı'nın yardımıyla, bilimin daha da gelişmesi ve Allat'ın sırlarının araştırılmasıyla insanlar diğer dünyaların **şimdiki zamanının** gerçek ihtişamını görebilecekler, yani Tanrı'nın çok daha büyük yaratımlarını tanıyabilecekler."

Aslında dünya dışı kökenli bir kelimedir. Daha önce de söylediğim gibi bize Phaeton'dan geldi. Phaeton'a Sirius'tan. Sirius'a ise çok daha gelişmiş uygarlıklardan geldi. Kendi başına allat, zamanın öncülü olan ortak birim anlamına gelir."

"Bu nasıl olabilir? Benim için pek açık değil," dedi Nikolay Andreyeviç, Sensei'in anlattıklarının anlamını kavramaya çalışarak.

Sensei hafifçe gülümsedi ve dostça bir tavırla açıkladı, "İşte bu yüzden bütünü farklı açılardan yorumlamak zorundayım. Modern insanlar mantıklı açıklamaları bilim olarak görürler ve mantıksız olan her şeyi de mistisizm olarak bir kenara atarlar ki en sevdikleri bilinçleri parçalanmasın. Ama unutmayın ki insan zihni de maddidir ve bu demektir ki insanlar sadece onun kapasitelerini kullanırlarsa her zaman dünyayı algılamamanın dar aralığında sınırlı kalacaklardır. Şimdi bile size her şeyi olduğu gibi anlatmaya başlasam, sözlerimi yeterince algılayamayacaksınız, dahası daha önce aldığınız o önemli bilginin anlamını kaçıracaksınız. Ve üzerinizdeki olumlu etkinin azalması ve bu konuda diğer insanlarla iletişim kurma fırsatlarınızın çeşitliliği göz önüne alındığında, bu bilginin gerçekten ihtiyacı olan ve bu sayede modern bilimi tamamen yeni bir gelişim aşamasına götürebilecek kişiler tarafından alınmaması söz konusu olabilir."